

РЕШЕНИЕ

№ 4727

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3533** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба „Ен Пи Си“ ЕООД, чрез процесуален представител адв. Т., срещу решение № 684 от 09.02.2023 г. по НАХД № 10161/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 93-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № КГ-2419/11.10.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което за нарушение на чл. 8, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), вр. чл. 6, т. 2 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (НИКТГУРНТК) на „Ен Пи Си“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лева на основание чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ, както и да заплати разходите за вземане и изпитване на пробите в размер на 750 лева.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като в нея се преповтарят изложените вече пред районния съд оплаквания за допуснати нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП. Твърди се, че констативният протокол № КП-0194/01.04.2021 г. за съответствие на течното гориво не може да обоснове издаването на АУАН на основание чл. 40, ал. 4 във връзка с ал. 2

от ЗАНН, тъй като същият не представлява официален документ. Сочи се, че е нарушена императивната норма на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като в АУАН не са вписани трите имена на свидетелите, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до порок на НП, налагащ неговата отмяна. Твърди се също така, че при съставянето на АУАН е нарушено изискването на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, а при издаването на НП – чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не е посочено пълно и непротиворечиво описанието на нарушението, което да съответства на посочената в НП като нарушена правна норма - чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ. Според касатора разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ очертава различни изпълнителни деяния на нарушението-пускане на пазара, разпространение, транспортиране или използване на течни горива, които не отговарят на изискванията за качество. В тази връзка твърди, че въпреки посоченото в НП, че дружеството е разпространявало на пазара на 30.03.2021 г. течно гориво за дизелови двигатели в несъответствие с изискванията за качество съгласно Приложение № 2 от НИКТГУРНТК, не става ясно в какво се изразява посоченото „разпространение“ по смисъла на параграф 1, т. 23 от ДР на ЗЧАВ. Наред с това се твърди, че изземването на пробите на гориво за дизелови автомобили е извършено в нарушение на императивните изисквания на чл. 20, ал. 3 от НИКТГУРНТК. Касаторът счита, че извършеното нарушение е маловажен случай, тъй като се касае за несъответствие само на един от единствен показател за качеството на течното гориво. По изложените съображения моли за отмяна на обжалваното решение и отмяна на Наказателното постановление.

Ответникът – Държавна агенция за метрологичен и технически надзор редовно призован не се представлява. В писмен отговор срещу касационната жалба излага подробни съображения за правилността на оспореното решение законосъобразността на НП.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14 - дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Въззивният съд въз основа на писмените доказателства и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя и на свидетеля на извършване на нарушението е приел за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка на 30.03.2021 г. в бензиностанция в [населено място], [улица], от главен инспектор в отдел "Проверка и контрол на качеството на течните

горива“ в ДАМТН от дозиращия накрайник на бензиноколонка № 3 с помощта на удължител за дизелови двигатели е взета контролна и арбитражна проба, като вземането било извършено след като е зареден автомобил с гориво. Пробата е взета в шест броя еднолитрови стъклени бутилки за еднократна употреба, като съдовете с контролната и арбитражната проба били затворени, етикирани пломбирани. За вземането е съставен Протокол за проверка и вземане на проба № С-264/30.03.2021 г. Установено било, че последната доставка на течно гориво в количество е 17134 литра съгласно приемо-предавателен протокол № 761849/25.03.2021 г. и Декларация за съответствие № 1839/18.03.2021 г. , издадена от „САКСА“ ООД, за партида № S-DF-18321 за количество 9 214 т. От общото количество на обекта били разтоварени 2000 литра в резервоар № 2 по документ за доставка - Приемо-предавателен протокол № 88/29.03.2021 г., като наличното количество в резервоар № 2, свързан с бензиноколонка № 3 в момента на проверката било 5400 литра. Издаден е протокол от изпитване № С-0118/01.04.2021 г., след изследване на контролната проба в стационарната акредитирана Лаборатория за изпитване на горива, смазочни материали и присадки към ГД ККТГ-ДАМТН, [населено място], притежаваща сертификат за акредитация на БСА рег. № 35 - ЛИ/23.11.2020 г., валиден до 30.10.2024 г. Въз основа изготвения протокол от изпитване в ГД ККТГ е изготвена експертиза и издаден Констативен протокол № КП-0194/01.04.2021 г. за съответствие на течно гориво с изискванията за качество, съгласно който течното гориво - гориво за дизелови двигатели на обекта на „ЕН ПИ СИ“ ЕООД не съответства на изискванията за качество по показател- „Пламна температура“, тъй като полученият резултат от изпитването бил 47,5 °С при норма над 55 °С Съгласно критериите на БДС EN ISO 4259-2-„Нефтопродукти и сродни продукти, прецизност на методите за измерване и на резултатите при получен резултат от изпитването под 53,09 °С, продуктът не съответства на изискванията за качество по този показател. Протоколът от изпитване и Констативният протокол са връчени с писмо изх. № 84-01-293/01.04.2021 г.

Въз основа горните констатации проверяващият инспектор приел, че на 30.03.2021 г. “Ен Пи Си“ ЕООД е извършил нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 2, Приложение № 2 от НИКТГУРНТК, за което на 14.05.2021 г. му е съставен АУАН № А-016/14.05.2021 г. Актът бил връчен на 20.07.2021 г. на представител на жалбоподателя, като в законоустановения срок не е постъпило възражение срещу АУАН. Въз основа на АУАН било издадено НП като наказващият орган възприел изцяло фактическата обстановка и правната квалификация на деянието, така както са изложени в акта.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на въззивния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

Обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата. Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство. За изясняване на фактическата обстановка съдът е събрал гласни доказателства, чрез разпита на актосъставителя и свидетеля на извършеното нарушение, допуснал е и

съдебно-химическа експертиза.

Съответен на установените фактически обстоятелства е и изводът на въззивния съд, че съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията за съдържание съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Видно от съдържанието на АУАН и НП изложени са всички обективни признаци на извършеното нарушение, което е дало възможност на нарушителя да разбере в какво е обвинен. Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, тъй като видно от покана № 84-00-5/01.04.2021 г. за съставяне и връчване на АУАН, връчена чрез служителя В. З. на бензиностанцията, управителят на „Ен Пи Си“ ЕООД не се е явил в ДАМТН за съставянето на АУАН в негово присъствие, тоест касаторът със своето поведение е предположил АУАН да бъде съставен в негово отсъствие.

Обоснован е и изводът на въззивния съд, че при взимането на пробата са спазени изискванията на НИКТГУРНТК. Не се установяват твърдените от касатора нарушения относно процедурата по вземане на пробите, доколкото не се спори по делото, а и видно от протокола за проверка и изземване на проба за течно гориво № С-264/30.03.2021 г. взетата проба е разпределена в 4 бр. контролни проби (три за ГД ККТГ и една за касатора) и 2 бр. арбитражни проби. Протоколът е подписан от представител на дружеството без възражения и доколкото по делото се установи, че касаторът не е оспорил резултатите от изпитването в стационарната лаборатория на основание чл. 22 от НИКТГУРНТК, неоснователно се явява оплакването му, че съдовете с арбитражни проби не са били предварително охладени и обработени. Касаторът е сторил това едва в съдебно заседание пред районния съд, като е поискал съдебно-химическа експертиза, която не е могла да определи каква е стойността на показателя „пламна температура“, тъй като срокът за съхранение на арбитражната проба е 6 месеца от датата на пробовземането по аргумент от чл. 10б от ДР на НИКТГУРНТК. Това обстоятелство обаче не влияе на правилността на крайния извод на съда за доказаност на нарушението въз основа на съвкупната преценка на другите доказателства по делото.

С разпоредбата на чл. 8, ал. 2 ЗЧАВ се забранява пускането на пазара, разпространението, транспортирането и използването на течни горива, които не отговарят на някое от изискванията за качество, посочени в НИКТГУРНТК за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Съгласно чл. 6, т. 2 от НИКТГУРНТК, течните горива за дизелови двигатели трябва да отговарят на изискванията за качество съгласно Приложение № 2, от които е и изследваната пламна температура (минимум над 55 °С) и съдържание на сяра (максимум 10 mg/kg).

Въззивният съд въз основа на горните разпоредби правилно е приел за безспорно установено по делото, че разпространеното в бензиностанцията течно гориво-гориво за дизелови двигатели не съответства на изискванията за качество съгласно Приложение № 2 от НИКТГУРНТК, тъй като показателят „пламна температура“ - видно от протокола за изпитване № С-0118/01.04.2021 г. е 47.5 °С при норма над 55 °С. Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ „лице, което разпространява, включително като краен разпространител, или използва течни горива, които не съответстват на някое от изискванията за качество, определени в наредбата по чл. 8, ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление, независимо от наличието или липсата на декларация за съответствие, се наказва с глоба от 2 000 до 20 000 лева, съответно с имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лева“. Съгласно § 1, т. 20 и т. 23 от ДР на ЗЧАВ

„краен разпространител“ са бензиностанции, които извършват зареждане на течни горива, предназначени за горивните резервоари на отделните моторни превозни средства, от неподвижни инсталации (резервоари) за съхранение на тези горива“, а „Разпространение на течни горива“ е движението на течните горива по веригата от производител, съответно от вносител, до крайния разпространител, включително транспортиране, предоставяне на складови услуги и съхранение на течни горива в местата по чл. 3, ал. 1, т. 5“. Следователно законодателят е предвидил да бъде наложена имуществена за разпространението на течни горива, включително и на бензиностанциите като краен разпространител на течни горива, които не съответстват на някое от изискванията за качество, определени в чл. 8, ал. 1 от НИКТГУРНТК, като без значение е обстоятелството дали проверяваният субект представи декларация за съответствие. В този смисъл неоснователно е позоваването на касатора на декларацията за съответствие № 1839/18.03.2021 г. издадена му от „Сакса“ ООД за съответната партида.

С разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от ЗЧАВ се акцентира единствено върху изпълнителното деяние „разпространява“, като нарушението е формално по своя характер и за неговото осъществяване е достатъчно наличието на горивото в бензиноколонката на проверяваната бензиностанция, което да не отговаря на изискванията за качество.

Предвид изложеното съдът приема, че нарушението е безспорно доказано, като при съставянето на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да бъдат основания за отмяна на НП.

Споделим е изводът на въззивния съд за липса на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Процесният случай на административно нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид, нито се отличава със значителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Случаят не би могъл да бъде квалифициран, като маловажен. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус – вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, на вредните последици, степента на обществена опасност. В случая се касае за контрол върху качеството на течни горива, които са продукт със засилен държавен контрол предвид тяхната пожароопасност, поради което несъответствието на разпространявания продукт с показателя „пламна температура“ е много сериозно нарушение и води до опасност за населението. Очевидно в конкретния случай ефективното изпълнение на преследваните от законодателя цели не биха могли да се постигнат посредством предупреждение, каквото е възражението на касатора.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

Своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при този изход на спора следва да бъде уважено. Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, размерът следва да бъде определен, по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер от 100 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2,

предл. 2 АПК, Административен съд С. – град, XVIII касационен състав,
Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 684 от 09.02.2023 г., постановено по НАХД № 10161/2022 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА жалба „Ен Пи Си“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.